

**24-а Неділя по Зісланні Св. Духа; Святого великомученика Якова
Персянина; І преподобного отця нашого Палладія. 27 листопада.**

Тропар (глас 7): Знищив Ти хрестом Твоїм смерть,* відчинив розбійникові рай,*
мироносицям плач на радість перемінив* і апостолам звелів проповідувати,* що
воскрес Ти, Христе Боже,* даючи світові велику милість.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (глас 7): Вже більше влада смерти не зможе людей держати,* зійшов бо
Христос, знищивши і знівечивши сили її,* зв'язується ад,* пророки ж однодушно
радіють.* З'явився Спас тим, що вірують, промовляючи:* Виходьте, вірні, до
воскресіння.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний (глас 7): Як на скарбницю нашого воскресіння,* надіємось на Тебе,
Всехвальна,* тож виведи нас з ями й безодні прогріхів,* бо Ти спасла підлеглих
гріхам, породивши наш Спасіння.* Як перед народ-женням ти була Діва,* так і в
родженні і по народженні, Ти залишилась Дівою.

Прокімен (глас 7): Господь силу людям Своім дасть,* Господь поблагословить людей
своїх миром (Пс 28,11).

Стих: Принесіть Господеві, сини Божі, принесіть Господеві молодих баранців
(Пс 28,1).

Апостол: (Еф 2,14-22) (Неділя): Браття, Христос – наш мир, він, що зробив із двох
одне, зруйнувавши стіну, яка була перегородою, тобто ворожнечу, – своїм тілом
скасував закон заповідей у своїх рішеннях, на те, щоб із двох зробити в собі одну нову
людину, вчинивши мир між нами, і щоб примирити їх обох в однім тілі з Богом через
хрест, убивши ворожнечу в ньому. Він прийшов звістувати мир вам, що були далеко, і
мир тим, що були близько; бо через нього, одні й другі, маємо доступ до Отця в однім
Дусі. Отже ж ви більше не чужинці і не приходні, а співгромадяни святих і домашні
Божі, побудовані на підвалині апостолів і пророків, де наріжним каменем – сам Ісус
Христос. На ньому вся будівля, міцно споена, росте святим храмом у Господі; на
ньому ви теж будете разом на житло Бога в Дусі.

Алилуя (глас 7): Добре воно - прославляти Господа, і співати Твоєму імені,
Всевишній (Пс 91,2)

Стих: Звіщати вранці Твою милість, ночами - Твою вірність (Пс 91,3).

Євангеліє: (Лк 8,41-56) (Неділя): У той час один чоловік приступив до Ісуса, Яір на ім'я, який був головою синагоги. Припавши до ніг Ісуса, він почав його просити зайти до нього в хату, бо була в нього дочка одиначка, яких дванадцять років, і вона вмирала. І як він ішов туди, люди тиснулися до нього. Аж тут жінка якась, що була хвора дванадцять років на кровотечу й витратила на лікарів увесь свій прожиток, і ніхто з них не міг її оздоровити, підійшовши ззаду, доторкнулась краю його одежі й умить стала здоровою – спинилась її кровотеча. Ісус спитав: “Хто доторкнувся мене?” А що всі відпекувались, Петро мовив: “Наставниче, то люди коло тебе юрмляться і тиснуться.” Ісус же сказав: “Хтось доторкнувся до мене, бо я чув, як сила вийшла з мене.” Побачивши жінка, що не втаїлася, тремтячи підійшла й упавши йому до ніг, призналась перед усіма людьми, чому до нього доторкнулась і як негайно одужала. Сказав їй Ісус: “Дочко, віра твоя спасла тебе, йди в мирі!” Він говорив ще, як приходить хтось від голови синагоги і каже: “Твоя дочка померла, не турбуй більш Учителя.” Ісус почувши це, озвався до нього: “Не бійся, тільки віруй, і вона спасеться.” Прийшовши до хати, він не пустив нікого з собою всередину, крім Петра, Йоана та Якова з батьком та матір'ю дитини. Всі плакали за нею і голосили. Він же мовив: “Не плачте, вона не вмерла, вона тільки спить.” І ті сміялися з нього, бо знали, що вмерла. А він узяв її за руку й голосно промовив: “Дівчино, пробудися!” І дух її повернувся до неї, і вона миттю встала. Тоді він звелів дати їй їсти. Батьки ж її були здивовані вельми, та він наказав їм нікому не говорити, що сталося.

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Алилуя (x3).